

[Steen Folke]

Det er også kommet frem med al ønskelig tydelighed og dokumenteret i endnu større omfang, end da spørgsmålet blev stillet, at USA på mangfoldige måder støtter invasionsstyrkerne. Derfor er jeg spændt på at høre udenrigsministerens svar. Jeg mener, det er oplagt, at en sådan invasion, der har karakter af væbnet aggression mod et selvstændigt land, må fordømmes af den danske regering.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For så vidt angår den aktuelle situation i og omkring Nicaragua vil jeg gerne påpege, at regeringen som en selvfølge klart tager afstand fra enhver fremmed indblanding i landets indre anliggender; det gør vi i Nicaragua, som vi gør det alle andre steder i verden. Det er derfor med en betydelig uro, vi har fulgt de seneste ugers udvikling. Vi må imidlertid konstatere, at der foreligger en lang række forskellige og ofte indbyrdes modstridende oplysninger om, hvad det rent faktisk er, der foregår.

Hvad der ligger fast, er, at der i det nordlige Nicaragua foregår kampe imellem regeringsstyrker og antisandinistiske oprørere, og ifølge de oplysninger, der foreligger for den danske regering, tæller oprørsstyrkerne adskillige tusinde mand, og de omfatter i hvert fald fem helt forskellige grupperinger, nemlig dels tilhængere af den styrede diktator, Somoza, dels desillusionerede sandinister, dels grupper af misquitoindianere, dels den tidligere sandinistleder Pastoras styrker og endelig en uafhængig oprørsstyrke i de nordlige provinser.

Der kan næppe være tvivl om, at en betydelig del af oprørsstyrken er kommet ind i Nicaragua fra Honduras, hvor de har en række lejre i det uvejsomme område, der støder op til Nicaragua, men det foreligger også oplyst, at oprørerne i vid udstrækning opererer fra baser i selve Nicaragua.

Regeringen finder, det er af afgørende betydning, at konflikten bliver løst ad fredelig vej, og det må derfor hilses med tilfredshed, at både Honduras og Nicaragua under Sikkerhedsrådets behandling af sagen erklærede sig rede til en dialog. Allersenest har FN's generalsekretær erklæret sig rede til at mægle – det skal formentlig foregå i New York – og

begge de involverede lande har accepteret hans tilbud.

Regeringen vil selvsagt fuldt ud støtte ethvert realistisk forsøg på at tilvejebringe politiske forhandlingsløsninger og derigennem forbedre grundlaget for en demokratisk proces, der indebærer fuld respekt for menneskerettighederne.

Steen Folke (VS):

Det var unægtelig et meget udenrigsministerielt svar.

Jeg vil gerne komme realiteterne lidt nærmere og vil først og fremmest gerne have regeringen til i lidt højere grad at tage stilling til realiteterne og specielt den del af realiteterne, som hedder, at der er begået væbnet aggression mod Nicaragua af styrker, der er kommet fra nabolandet Honduras. Jeg siger ikke, det er regulære honduranske enheder, men det er styrker, der har ophold i Honduras, og som har invaderet Nicaragua fra Honduras. Det fremgik for så vidt også af, hvad ministeren sagde.

Det, jeg gerne vil have ministeren til, er klart og utvetydigt at tage afstand fra eller fordømme – han kan så bruge det ord, han har lyst til – denne væbnede aggression, som er startet med baser i nabolandet. Kan jeg få et klart svar på det, vil jeg være meget glad.

Det andet, jeg gerne ville have ministeren til at tage stilling til – jeg kan godt forstå, at det diplomatisk måske er lidt vanskeligere – er USAs aktive medansvar for det, der foregår. Jeg ved ikke, om ministeren har set amerikansk presse – Newsweek, Time, New York Times og andre dele af amerikansk presse – som fremdrager det ene bevis efter det andet på, at USA direkte er med til at træne disse antisandinister i Honduras, at man leverer materiel, at man støtter dem økonomisk osv. Er ministeren klar over, at dette foregår? Og hvad mener ministeren i givet fald om den slags støtte til en væbnet aggression, som der i dette tilfælde er tale om, mod et selvstændigt land i Centralamerika?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der lå vel en ganske klar tilkendegivelse i det, jeg startede med at sige, nemlig at regeringen altid tager afstand fra indblanding i et lands indre anliggender, men når hr. Steen Folke så gerne vil realiteterne lidt nærmere,